

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în privința inculpatei

*Garbuz Oxana XXXXXXXX, născută
la xx xxxxxxxxxxx xxxx în s. XXXXXXXX XXXXX, r-nul
XXXXXXX, locuitoare a or. XXXXXXX, str. XXXXX XXXXXX
x/xx, cetățeană a Republicii Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.01.2016 – 26.04.2017,
instanța de apel: 19.06.2017 – 04.10.2017,
instanța de recurs: 19.12.2017 – 13.02.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 26 aprilie 2017, Garbuz Oxana a fost condamnată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Garbuz Oxana, fiind sancționată prin decizia Judecătoriei Rîșcani din 15.04.2015 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, la amendă în mărime de 50 unități convenționale, intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013 prin care este obligată să achite în beneficiul lui Caterinciuc Z., locuitoare a or. XXXXXXX, str. XXXXX XXXXXXX, datoria în sumă de 1600 euro, sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul îndeplinirii hotărârii.

Instanța a reținut că inculpata nu s-a prezentat în ședință, însă prin cererea depusă la 17.02.2016, autenticată notarial de către notarul public Dimitriu S., cu sediul biroului în mun. Bălți, str. Pușkin 44, a indicat că fiind acuzată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, cauza aflându-se pe rol în Judecătoria Rîșcani, renunță la acordul de recunoaștere a vinovăției din 15.01.2016, pentru că a fost încheiat cu încălcarea dispozițiilor legale, la semnarea lui nefiind prezent avocatul, nefiindu-i explicate nici drepturile. A solicitat examinarea cauzei penale menționate în lipsa sa, conform art. 321 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare, când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa. Drepturile și interesele sale potrivit împuternicirilor acordate în cadrul acestui proces, vor fi reprezentate de către avocata Gabriela Șoronga.

În asemenea circumstanțe, instanța a dispus examinarea cauzei penale respective în lipsa inculpatei, dar cu participarea avocatei Gabriela Șoronga.

Instanța a statuat că vinovăția inculpatei este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Caterinciuc Z. a declarat că, în septembrie 2010, i-a dat cu împrumut inculpatei suma de 1600 euro, pe o perioadă de 3 luni de zile. Inculpata, deținând o gheretă în piață, i-a spus că în cazul în care nu-i va restitui suma de bani în termen, îi va da ghereta. Apoi, inculpata a plecat peste hotarele țării și ea nu a mai văzut-o. La 18.01.2016, a mers împreună cu executorul judecătoresc Gurițanu V. la inculpată, care le-a comunicat că va hotărî întrebarea în câteva zile, scriind un angajament executorului judecătoresc, că va restitui datoria treptat, achitând lunar câte 100 euro. Prin hotărâre judiciară, inculpata a fost obligată la restituirea sumei de 1600 euro, însă până la moment a achitat doar 470 euro. Până la 01.03.2016 a mai restituit 200 euro. În luna martie, a achitat 270 euro.

Martorul Covali D. a relatat că inculpata și ei nu-i achita datoria. Din suma datoriei de 5000 dolari, inculpata i-a restituit 1400 dolari, promițând că-i va trimite câte 100 de dolari lunar. Aflându-se la executorul judecătoresc Gurițanu V., a auzit că inculpata este datoare și părții vătămate Caterinciuc Z. Procedura de executare în baza titlului ei executoriu, se află la executorul judecătoresc Gurițanu V. Timp de 2-3 ani, nu a comunicat cu inculpata, cunoscând doar că aceasta se află în Federația Rusă. După ce a fost vândută mobila din apartamentul inculpatei, executorul judecătoresc Gurițanu V. i-a distribuit 300 lei. Despre faptul dacă i-au fost distribuiți ceva bani și părții vătămate Caterinciuc Z., nu cunoaște.

Martorul Gurițanu V. a declarat că, pe inculpată și partea vătămată le cunoaște din cadrul procedurii de executare a titlului executoriu nr. 2-827 din 17.12.2013, aflată în gestiunea sa, unde inculpata are calitatea de debitor iar partea vătămată de creditor. Datoria de 1600 euro a fost achitată parțial, fiind aplicat sechestrul pe bunurile mobile ale inculpatei și organizată licitația bunurilor sechestrate, care au fost realizate parțial. La moment din datoria inculpatei de 1600 euro, față de partea vătămată, a fost achitată aproximativ suma de 540 euro. Inculpata, se află peste hotarele țării. Ultima a fost trasă la răspundere contravențională conform art. 318 Cod contravențional, fiind sancționată cu

amendă în sumă de 1000 lei, după care a avut loc adresarea cu plângere la procuratură. Cunoaște că inculpata este deținătoare a bunului imobil, care se află în ipotecă la BC „Agroindbank” SA, precum și faptul că a fost organizată o licitație, asupra bunului imobil dat, de către executorul judecătoresc din Camera de Nord. În cadrul procedurii respective, nu a aplicat sechestru pe bunul imobil, aplicând interdicție de a fi înstrăinat acest bun la 18.06.2012, în baza titlului executoriu nr. 2po-64 din 11.05.2012 emis de către Judecătoria Rîșcani, în cadrul altei proceduri intentate anterior. Ultima dată, în beneficiul părții vătămate Caterinciuc Z. a fost achitată suma de 90 euro la 28.09.2016. Bunurile mobile din casa inculpatei au fost vândute cu 6000 lei, iar conform încheierii din 27.07.2016 din suma dată, părții vătămate Caterinciuc Z. i-a fost distribuită suma de 139,63 lei.

Totodată, vinovăția inculpatei este dovedită și prin probele scrise, inclusiv: raportul din 16.06.2015 a OUP al IP Rîșcani, locotenent de poliție V. Rusu, cu privire la depistarea infracțiunii; raportul executorului judecătoresc Gurișanu V. din 02.06.2015; încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, primirea spre executare și acordarea termenului de executare benevolă din 18.06.2012.; titlul executoriu din 17.01.2014; încheiere privind intentarea procedurii de executare, primirea spre executare și acordarea termenului de executare benevolă din 03.02.2014; încheierea judecătorului din 18.07.2014, prin care Garbuz O. a fost anunțată în căutare; hotărârea judecătorului din 15.04.2015, prin care Garbuz O. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional; hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013, prin care Garbuz O. a fost obligată să achite în beneficiul lui Caterinciuc Z., datoria în sumă de 1600 euro sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul îndeplinirii hotărârii; depozițiile părții vătămate Caterinciuc Z.

Instanța a apreciat declarațiile părții vătămate și ale martorilor drept veridice și corespunzătoare adevărului, fiind consecutive, fără divergențe între ele, corelează cu celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale, or, aceștia au fost chestionați sub jurământ, asumându-și răspunderea pentru corectitudinea celor declarate, din care considerente aceste declarații nu pot fi puse la îndoială de către instanță.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatei pe art. 320 alin. (1) Cod penal, ca neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, că aceasta se caracterizează pozitiv, că lipsesc circumstanțe agravante, în calitate de circumstanță atenuantă fiind reținută săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, că inculpata nu are antecedente penale, concluzionând că scopul pedepsei penale va fi atins prin numirea-i unei pedepse sub formă de amendă în limitele dispoziției art. 320 alin. (1) Cod penal.

3. Avocata Gabriela Șoronga a declarat apel, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a indicat că în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatei, cât și în rechizitoriu, contrar dispozițiilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală,

procurorul nu a indicat perioada de timp de neexecutare referitor la care inculpata este pusă sub acuzație penală, de asemenea nu a indicat mijloacele și modul de comitere a infracțiunii, or, latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatei, de neexecutare intenționată a hotărârii instanței judecătorești, trebuie să se manifeste printr-un refuz expres de a executa hotărârea judecătorească, iar eschivarea de la executare prin refuz tacit (făptuitorul se ascunde, își schimbă domiciliul). Această opinie este susținută de doctrina penală și recentul comentariu al Codului penal.

Învinuirea în forma în care este adusă inculpatei, fără a fi indicată perioada distinctă de timp la care această învinuire se referă, în situația în care pentru exact aceeași faptă ea a fost sancționată contravențional, va reprezenta o acuzație repetată, încălcarea principiului non bis in idem, respectiv încălcarea art. 22 Cod de procedură penală - dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori, art. 20, 21, 25 din Constituția RM și art. 4 Protocolul nr. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Partea vătămată în ședința de judecată a declarat că după intentarea cauzei penale, inculpata i-a transmis prin executor 200 euro până la 01.03.2016 și de 3 sau 4 ori a câte 90 euro, după această dată, în total la acel moment 470 euro, iar datoria integrală constituie aproximativ 1000 euro.

Un element obligatoriu pentru existența infracțiunii incriminate este comiterea faptei infracționale după aplicarea sancțiunii contravenționale, aceasta fiind o condiție obligatorie pentru ca persoana să fie atrasă la răspundere penală potrivit art. 320 alin. (1) Cod penal. În acest sens fiind relevantă jurisprudența CtEDO expusă în cauza Smolickis vs Letonia. Astfel acuzarea, pe lângă faptul că urma să indice în rechizitoriu perioada de timp după aplicarea sancțiunii contravenționale în care inculpata se eschivează de la executare, trebuia să prezinte probe care ar confirma neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare în perioada de referință, adică după 15.04.2015 (sancționarea contravențională în temeiul art. 318 Cod contravențional) și până la pornirea cauzei penale.

Acest lucru nu a fost probat de către acuzare, dimpotrivă s-a demonstrat că inculpata a întreprins mai multe acțiuni de recuperare a datoriei, însă din cauza că nu are un loc de muncă stabil, având mai multe datorii îi vine extrem de greu să-și onoreze toate obligațiile de plată, însă niciodată nu s-a eschivat. A efectuat mai multe transferuri bănești pe numele executorului judecătoresc în cadrul acestei proceduri, iar la 09.06.2016, personal a înstrăinat bunurile mobile sechestrate din locuința sa, iar banii au fost transferați pe contul executorului judecătoresc, după cum urmează: Mașină de spălat de model „Samsung” - 2500 lei; Aragaz de model „Eurolux”, - 2000 lei; Masă pentru calculator de culoare cafenie, masă în formă de triunghi - 500 lei; Calculator de model „Samsung”, monitor diagonal 50X40, procesor „Asus” de culoare neagră - 1000 lei. Executorul judecătoresc a confirmat în ședința de judecată că bunurile au fost înstrăinate de inculpată, iar banii au fost transferați la contul ei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, apelul a fost repus în termen și admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Garbuz Oxana a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de **art. 320 Cod penal**, pe motiv că **fapta nu întrunește elementele infracțiunii**.

Instanța de apel a constatat că concluzia instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatei, nu rezultă din probele acumulate de organul de urmărire penală și contrar prevederilor art. 8, 389 Cod de procedură penală, sentința în latura dată a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care ar fi fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei.

Potrivit rechizitoriului, inculpata se învinuiește că, fiind sancționată prin decizia Judecătorei Rîșcani din 15.04.2015 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, la amendă în mărime de 50 unități convenționale, intenționat **nu a executat hotărârea judecătorei** Rîșcani din 17.12.2013, prin care este obligată să achite în beneficiul lui Caterinciuc Z., datoria în sumă de 1600 euro, sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul îndeplinirii hotărârii.

În acest sens, acuzarea urma să acumuleze și să prezinte întru susținerea învinuirii înaintate, acele probe care ar confirma neexecutarea intenționată **sau eschivarea** inculpatei de la executarea hotărârii Judecătorei Rîșcani după aplicarea sancțiunii contravenționale la 15.04.2015, pentru contravenția prevăzută la art. 318 Cod contravențional, or, perioada de până la aplicarea acestei sancțiuni inculpatei și cea de după respectiva sancționare, sunt perioade distincte. În cazul de față, obiectul examinării urmând a fi acțiunile sau inacțiunile inculpatei întreprinse după data de 15.04.2015, în vederea neexecutării intenționate **și eschivării** de la executarea hotărârii Judecătorei Rîșcani din 17.12.2013.

Prima instanță **a constatat drept comisă infracțiunea** de către învinuita Garbuz O., însă **instanța de apel nu poate susține această soluție**.

Instanța de fond, nu doar că nu a motivat care sunt probele ce confirmă vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, dar nici nu a dat apreciere probelor prezentate de organul de urmărire penală, care în general se referă la o perioadă, pentru care aceasta este deja sancționată pentru neexecutarea acestei hotărâri.

Cu atât mai mult, prima instanță nu a ținut cont de faptul, că organul de urmărire penală nici nu a indicat perioada pentru care aceasta este pusă sub învinuire, indicându-se doar unele noțiuni generale privind hotărârea Judecătorei Rîșcani din 17.12.2013, care aceasta urmează să o execute și existența unei hotărâri de sancționare a acesteia pentru neexecutarea acestei hotărâri.

Organul de urmărire penală, fără a verifica acțiunile inculpatei care au avut loc după data de 15.04.2015, a pus la baza actului de învinuire înscrisurile din procedura de executare întocmite de executorul judecătoresc până la data de 15.04.2015.

Instanța de fond, nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate și executorului judecătoresc, din care rezultă achitarea parțială a datoriei după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Caterinciuc Z., inculpata ar fi achitat în contul datoriei suma de 470 euro, până la 01.03.2016 a fost restituită suma de 200 euro, iar din luna martie, a fost achitată suma a câte 270 euro lunar.

Din declarațiile martorilor Covali D., rezultă că din suma datoriei de 5000 dolari, inculpata i-a restituit aproximativ 1400 dolari.

Din declarațiile martorului Gurițanu V. - executorul judecătoresc, din suma de 1600 euro, inculpata a achitat părții vătămate aproximativ 540 euro. Nici unul dintre martori nu a indicat că inculpata nu a restituit nicio parte a datoriei și în mod deschis s-a ascuns de la restituirea ei. La fel, a indicat că inculpata a achitat 90 euro la 28.09.2016, iar la 27.07.2016 au fost realizate o parte din bunurile acesteia și banii la fel au fost repartizați creditorilor.

Deci, prima instanță pripit a concluzionat în privința existenței unei intenții reale a inculpatei *de a se eschiva* de la achitarea datoriei.

În cadrul examinării cauzei *nu au fost prezentate probe* pertinente, concludente și utile *în confirmarea actului de învinuire* al inculpatei, or, probele examinate demonstrează anume intenția acesteia de a achita datoria după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Astfel, inculpata urmează a fi achitată, în corespundere cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, din *lipsa elementelor infracțiunii*.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond, deoarece apelul apărării a fost greșit admis.

Recurenta a indicat că concluzia instanței de apel privind lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal în acțiunile inculpatei, contravine probelor examinate de instanțele de judecată, și anume: declarațiilor părții vătămate Caterinciuc Z., ale martorilor Covali D. și Gurițanu V., raportului cu privire la depistarea infracțiunii din 16.06.2015 - OUP al IP Rîșcani, locotenent de poliție V. Rusu; raportului executorului judecătoresc Gurițanu V. din 02.06.2015; încheierii cu privire la intentarea procedurii de executare, primirea spre executare și acordarea termenului de executare benevolă din 18.06.2012; titlul executoriu din 17.01.2014; încheiere privind intentarea procedurii de executare, primirea spre executare și acordarea termenului de executare benevolă din 03.02.2014; încheierea judecătorului A. Ciobanu din 18.07.2014, prin care cet. Garbuz O., a fost anunțată în căutare; hotărârea în numele legii a judecătorului Ion Rabei din 15.04.2015, prin care Garbuz O., a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional; hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013, prin care cet. Garbuz O., este obligată să achite în beneficiul lui Caterinciuc Z., datoria în sumă de 1600 euro, sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul îndeplinirii hotărârii și depozitării părții vătămate Caterinciuc Z. de la f.d. 49.

Este corectă soluția instanței de fond privind condamnarea inculpatei conform art. 320 alin. (1) Cod penal, ca neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, corect fiind apreciate probele prezentate de acuzare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit jurisprudenței naționale, hotărârea judecătorească trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3*).

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform deciziei adoptate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele în fapt și în drept indicate în rechizitoriu, depășind și limitele învinuirii formulate.

Astfel, conform rechizitoriului, inculpata: „...*intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013...*”, acțiunile ei fiind încadrate în baza: „*art. 320 alin. (1) Cod penal, ca neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale*” (*f.d. 100*).

Însă, instanța de apel, statuând în descriptivul deciziei că: „*acuzarea urma să prezinte probe ce ar confirma... eschivarea inculpatei de la executarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani...*, obiectul examinării urmând a fi acțiunile sau inacțiunile

inculpatei întreprinse după data de 15.04.2015, în vederea... eschivării de la executarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani... prima instanță pripit a concluzionat în privința existenței unei intenții reale a inculpatei de a se eschiva de la achitarea datoriei...”, a judecat cauza în raport cu elementul calificativ „eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată”, adică unul neincriminat în genere inculpatei prin actul de învinuire menționat;

b) a constatat în descriptivului deciziei diverse motive de achitare cum ar fi că: *„prima instanță a constatat drept comisă infracțiunea de către învinuita Garbuz O., însă instanța de apel nu poate susține această soluție..., nu au fost prezentate probe în confirmarea actului de învinuire al inculpatei..., lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui Garbuz O.”.*

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată din motiv că: *„fapta nu întrunește elementele infracțiunii”;*

c) a dispus, neclar, în dispozitiv achitarea inculpatei de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, dar fără a indica și un alineat din această normă.

Rezultă, că în speța instanței de apel lipsește vreo soluție legală privind învinuirea formulată inculpatei pe art. 320 alin. (1) Cod penal;

d) a concluzionat neîntemeiat că: *„organul de urmărire penală nici nu a indicat perioada pentru care aceasta este pusă sub învinuire...”.*

Or, potrivit rechizitoriului, întocmit la 20.01.2016, inculpata: *„fiind sancționată prin decizia Judecătoriei Rîșcani din 15.04.2015 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, la amendă în mărime de 50 unități convenționale, intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013, prin care este obligată să achite în beneficiul lui Caterinciuc Z., datoria în sumă de 1600 euro, sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul îndeplinirii hotărârii” (f.d. 100).*

Astfel, consecutivitatea circumstanțelor invocate în rechizitoriu atestă clar învinuirea, că inculpata intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 17.12.2013, după 15.04.2015 – dată când a fost sancționată în baza art. 318 alin. (1) Cod Contravențional.

Prin urmare, împrejurările enunțate relevă, în mod evident, că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii pronunțate, acesta fiind expus neclar, și că apelul apărării a fost greșit admis de către instanța de apel.

În același timp, se atestă că circumstanțele menționate în partea descriptivă a sentinței, inclusiv cele reproduse în pct. 2. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor (pct. 2. din decizie).

Mai mult, soluția instanței de fond corespunde și jurisprudenței relevante naționale, potrivit căreia, prima sancționare conform prevederilor art. 318 din Codul contravențional și a doua conform prevederilor articolului 320 din Codul penal se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere. Deoarece debitorul s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul său repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii. Sancționarea repetată pentru neexecutarea unei obligații legale nu este incompatibilă cu principiul non bis in idem, dacă se face distincție între cele două perioade de referință, prin specificarea clară a limitelor temporale respective (*hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 11.06.2013, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 Cod penal al Republicii Moldova nr. 985 – XV din 18.04.2002, în redacția Legii nr. 173 din 09.07.2010, pentru modificarea unor acte legislative, pct. 82, 83*).

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei atacate, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în privința inculpatei Garbuz Oxana Xxxxxxx, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Drochia din 26 aprilie 2017, în privința inculpatei Garbuz Oxana Xxxxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun